

Хотілося б зазначити і про недосконалість термінологічної справи суто з мовної сторони, тобто грамотності. Багато словників видають у видавництвах, де не завжди є досвідчені коректори. Авторам технічних довідників і словників необхідно співпрацювати з досвідченим філологом, щоб уникнути мовних помилок, безграмотності. Останнім часом у термінології виникла велика проблема з дісприкетниками активного стану. Дехто намагається, і не без підстав, уникати таких зворотів в українській мові. Це, перш за все, тому, що існує залежність від російської першооснови і широкої відсутності знань світових термінологічних систем. Крім того, замало вивчається і національна лексична система.

Необхідно зазначити, що в наш час видавати словники може будь-хто, хто має на це матеріальні статки, а через відсутність належного контролю за якістю виданого матеріалу, на полицях книжкових магазинів з'являються численні видання сумнівної якості та майже не перероблені передруківки із вданих праць попередніх років. На превеликий жаль, в оброблених джерелах мають місце численні порушення норм чинного «Українського правопису», а також розбіжності між названими вище джерелами (між різними Державними стандартами України, між окремими словниками, між словниками та окремими державними стандартами України) щодо перекладу на українську мову деяких поширених термінів та термінів-словосполучень, щодо вживання тих чи інших слів у певних значеннях, у тому чи іншому контексті.

Попри порівняно велику кількість назв сучасних словників, що їх видають найрізноманітніші видавництва, їхні тиражі зазвичай недостатні для забезпечення нагальних потреб технічної галузі, а їх лексична база нерідко значно відстає від стрімкого розвитку мови.

Засади створення українських термінологічних словників було вироблено ще у II половині XIX століття, однак будівельне словникарство почало динамічно розвиватися лише в добу незалежності України. Цьому сприяла низка чинників, зокрема суспільно-політичні зміни в країні та спричинена стрімким розвитком будівельної галузі в нашій країні поява нової термінологіки, яку необхідно було кодифікувати. Однак за роки незалежності ми зазнали і втрат, бо якщо б в основі термінологічної справи лежали національні інтереси, то досягнень на шляху стабілізації термінологічної системи було б значно більше в багатьох галузях, в тому числі і в будівельній. Отож перші словники технічних термінів, зокрема будівельних, – це непогана основа для укладання досконалого єдиного словника будівельних термінів, яка, звичайно, потребує детального доопрацювання.

Література:

1. Вовк А. Наукова мова і політика: 55 років української термінології в УРСР / А. Вовк // Сучасність. – Мюнхен, 1979. – Ч. 7–8. – С. 87–95.
2. Гінзбург М. Досвід та проблеми впровадження ДСТУ 3966-2000 в термінологічну діяльність / Михайло Гінзбург, Софія Левіна, Ірина Требульова // Вісник Нац. ун-ту «Львів. політ.». – № 453. – 2002. – С. 183–189.
3. Д'яков А. С. Основи термінотворення: семантичні та соціолінгвістичні аспекти / А. С. Д'яков, Т. Р. Кияк, З. Б. Куделько. – К.: Вид. дім «KM Academia», 2000. – 218 с.
4. Друкований М. Про «Український тлумачний словник будівельних термінів» // Українознавство. – 2007. – №1 (22) / М. Друкований. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ualogos.kiev.ua>.
5. Кияк Т. Р. До питання про «своє» та «чуже» в українській термінології / Т. Р. Кияк // Мовознавство. – К., 1994. – № 1. – С. 22–25.
6. Кочан І. М. Теоретичні засади вироблення термінологічних стандартів в українській мові / І. М. Кочан // Мова і культура нації. – Львів, 1991. – С. 40–49.
7. Кочерга О. Д. Деякі міркування про шляхи і манівці розвитку української наукової термінології / О. Д. Кочерга // Сучасність. – К., 1994. – № 7–8. – С. 173–182.
8. Кочерга О. Д. Українські термінологічні словники в бібліотеках Києва і Львова / О. Д. Кочерга, В. М. Кулик. – Інститут теоретичної фізики АН України. – К., 1993.
9. Німчук В. Про сучасну українську тлумачну лексикографію / В. Німчук // Українська мова. – 2012. – № 3. – С. 3–31.
10. Орфографічний словник наукових і технічних термінів / В. Я. Карачун. – К.: Криниця, 1999. – 528 с.
11. Панько Т. І. Українське термінознавство / Т. І. Панько, І. М. Кочан, Г. П. Мацюк. – Львів: Світ, 1994. – 216 с.
12. Російсько-український словник: Будівництво / Укладачі: Ярмоленко М. Г., Цимбал С. Й., Кривенко Д. С. та ін. – К.: Будівельник, 1994. – 256 с.
13. Словник професійної лексики / Л. В. Жадан, В. П. Жадан. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2014. – 400 с.
14. Тлумачний словник чужомовних слів в українській мові / О. М. Сліпущко. – К.: Криниця, 2000. – 512 с.
15. Український тлумачний словник будівельних термінів: Книга знання / О. М. Лівінський, М. О. Лівінський, О. А. Васильковський та ін.; за заг. кер. та наук. ред. О. М. Лівінського. – К.: МП Леся, 2006. – 527 с.

УДК 811. 112.

Л. О. Потенко,

Черкаський інститут ДВНЗ «Університет банківської справи», м. Черкаси

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ЕМОЦІЙ У ФРАЗЕОЛОГІЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

У статті дається короткий огляд способів вербалізації емоцій за допомогою фразеології німецької мови. Наше наукове дослідження довело, що відображення певних емоційних станів знаходить своє чільне місце в семантичній структурі фразеологізмів. У запропонованій роботі ми хочемо підкреслити, що емотивність як лінгвістичний прояв емоцій може бути виражена мовними засобами на всіх рівнях мови. Метою статті є визначення і опис типів фразеологізмів, що позначають різні емоції. Результати нашого дослідження демонструють продуктивність дериваційних процесів на матеріалі емотивної фразеології. У статті також обговорюються типи емотивних енантіосемічних фразеологізмів німецької мови.

Ключові слова: фразеологізм, фразеологічна деривація, емотивність, фразеологічна енантіосемія.

VERBALIZATION OF EMOTIONS IN THE PHRASEOLOGY OF GERMAN LANGUAGE

This article gives a brief overview of the ways of emotions' verbalization by means of the phraseology of German language. Our scientific research has proved that a reflection of certain emotional states finds its particular place in the semantic structure of phraseological units. A special aspect of the study of German phraseological units is to identify their capabilities in a metaphorical designation of emotions. The point we want to emphasize is that the emotivity as linguistic manifestation of emotions can be expressed by language tools on all language levels. The purpose of the paper is to determine and describe the types of the phraseological units denoting different emotions. In spite of the intensive research in the sphere of phraseology, some crucial theoretical tasks remain unsolved and open for discussion, such as the definition of the «phraseology of emotions» and «the emotive phraseology». The proposed scientific investigation is based on the study of common processes of phraseological derivation and linguistics of emotions (emotiology). The results of our research indicate the productivity of derivational processes on the material of emotive phraseology. The article also discusses German emotional enantiosemic phraseological units identified and considered as a special emotional evaluation of enantiosemy. We have come to the conclusion that phraseological enantiosemy is a complex emotional phenomenon.

Key words: phraseological unit, phraseological derivation, emotivity, phraseological enantiosemy.

ВЕРБАЛИЗАЦИЯ ЭМОЦИЙ ВО ФРАЗЕОЛОГИИ НЕМЕЦКОГО ЯЗЫКА

В этой статье дается краткий обзор способов вербализации эмоций с помощью фразеологии немецкого языка. Наше научное исследование доказало, что отражение определенных эмоциональных состояний находит свое особое место в семантической структуре фразеологизмов. В данной работе мы хотим подчеркнуть, что эмотивность как лингвистическое проявление эмоций может быть выражена языковыми средствами на всех уровнях языка. Целью статьи является определить и описать типы фразеологизмов, обозначающих различные эмоции. Результаты наших исследований демонстрируют продуктивность деривационных процессов на материале эмотивной фразеологии. В статье также обсуждаются типы эмотивных энантиосемических фразеологизмов немецкого языка.

Ключевые слова: фразеологизм, фразеологическая деривация, эмотивность, фразеологическая энантиосемия.

Постановка загальної проблеми. та її зв'язок з науковими завданнями. Лінгвісти, психологи вже довший тривалий час зосереджуються на детальному вивченні проблеми репрезентації емоцій різними мовними і немовними засобами. Ставлення людини до явищ, предметів реальної дійсності, що її оточують, має суб'єктивний характер і представлено у вигляді емоцій, але у процесі пізнання емоційне стає об'єктивною властивістю багатьох мовних одиниць [3, с. 7]. Безсумнівно, наявні сучасні роботи, присвячені питанням семантики, прагматики та граматики, не можуть бути повними без урахування емоційного фактора. Проте, незважаючи на визнання важливості емоційного фактора для вивчення мови, ця область досліджень залишається однією з найбільш складних і дискусійних. Хоча проблема емотивності (прояву емоційності в мові) розглядається в лінгвістиці вже порівняно довго, наука про мову дотепер ще не може представити повний опис цієї категорії.

Вербалізація емоцій здійснюється через «емотиви», тобто спеціальні лексичні одиниці, що виражають емоції, які існують у всіх мовних системах, й у фразеології в тому числі. Відносно категорії емотивності фразеологічні одиниці (далі – ФО) визначаються як «фразеологічні емотиви», оскільки вони вербалізують емоції негативної і позитивної полярностей. Переважна більшість фразеологічних одиниць позначає ті ж поняття, які можуть бути передані словами або описовими конструкціями. Власне, фразеологізми відрізняються від синонімічних слів і описових зворотів нюансами значення і, головним чином, експресією.

Метою статті є аналіз способів вербальної репрезентації емоцій, які представлені ФО німецької мови та фразеологічними енантіосемами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У багатьох наукових працях особливу увагу дослідників привертає аналіз емотивного компонента, взаємодії емотивного і предметно-логічного компонентів не лише у семантичній структурі лексичних, але й фразеологічних одиниць. У сучасному мовознавстві емотивність найгрунтовніше простудійована на лексико-семантичному рівні (Е. Вайгла, Л. Бабенко, М. Гамзюк, І. Квасюк, А. Манзій, Т. Москвіна, В. Телія, З. Фомина, В. Шаховський, L. Fischer, W. Nöth та інші). Емотивні характеристики ФО неодноразово привертала увагу вчених: у мові вивчались як загальні лексико-фразеологічні групи, так і окремі підгрупи емотивних фразеологізмів (О. Арсентьева, А. Архангельська, О. Бабенко, М. Гурко, І. Зміна, І. Кашина, О. Леонтьева, М. Літвінова, К. Новікова, О. Петручок, Н. Швелідзе, Р. Яранцев, В. Fraser та інші); ФО також розглядалися поряд із іншими мовними засобами, які відображають емоції в мовленні (тексті) (Ю. Андрійченко, Р. Аюпова, В. Болотов, А. Бугаєва, Н. Волкова, А. Гарифулліна, Я. Гнезділова, Н. Кайтмазова, Л. Калімулліна, А. Козеренко, Ю. Косякова, Н. Мед, К. Новікова, Н. Онищенко, А. Феоктістова, Н. Шелепова, А. Яхіна, N. Fries та інші).

Результати дослідження. Фразеологізми виявляються особливим засобом вербалізації емоцій, оскільки одним із їхніх основних призначень як одиниць вторинної номінації є «вираження різного роду оцінок та відношень мовця до висловлюваного» [1, с. 167]. Якщо лексика в своїй сукупності відображає всі явища, факти, процеси дійсності, то фразеологія охоплює, в першу чергу, сферу переживань і почуттів, психологічних станів індивідуумів. На відміну від лексики, фразеологічний корпус мови у змістовному аспекті включає насамперед всю можливу палітру емоцій і хвилювань, велику гаму оцінок і кваліфікацій [8, с. 21]. В. І. Яранцев вважає фразеологію «особливою областю у вивченні будь-якої живої мови, аналіз якої розкриває перш за все такі сторони мови, як експресивність, емотивність і ситуативність» [7, с. 6]. У мовознавчих працях існує вузьке і широке трактування емотивності. У першому випадку емотивність розуміється як мовна категорія, що співвідноситься лише з емотивною / експресивною лексикою [12]. В іншому – як категорія, що охоплює всі мовні засоби, які відображають емоції, тобто в ній поєднуються семантично близькі мовні одиниці різних рівнів.

Корпус фразеологізмів, як і лексем, розпадається відносно емотивності на дві нерівні частини – *фразеологію емоцій* і *емотивну фразеологію* (курсив наш. – Л.П.) [5, с. 138]. До емотивної фразеології вчені відносять ФО, які позначають емоційний стан мовця і виражають його емоційне ставлення до предмету мовлення. Такі

найменування складають значну частину фразеологічного фонду будь-якої мови. Наші спостереження доводять, що у фразеологічному корпусі німецької мови можна виділити три розряди ФО, якщо досліджувати їх з точки зору вираження емоцій.

До **першого** відносяться ФО, які на зразок вигуків, не описують емоційний стан людини, а сигналізують про нього, наприклад: *(Ach) Gottchen!* – *Ausruf des Erstaunens, des Erschreckens*; *Gott sei's gedank!* – *Ausruf der Erleichterung*; *um (des) Himmels willen!* – *Ausruf des Erschreckens, der Abwehr*; *Himmel, Kreuz, Donnerwetter!* – *Ausruf der Verärgerung, des Unwillens*; *Verwünschung*. Фразеологізми цього різновиду, як і вигуки, не наділені номінативною функцією, не мають парадигматичних зв'язків, синтаксично не пов'язані зі словами в реченні й інтонаційно марковані.

Один фразеологізм може виражати різні емоції залежно від ситуації. Наприклад, ФО *alle guten Geister!* є виразком різних емотивних диференційних сем: (розм.) «боже! боже мій!» (вираження переляку); «от здорово!» (радість, захоплення) [2, т. 1, с. 250]; *aber, aber!* (розм.) «ах-ах!» (вираз здивування); «ну-ну, но-но!» (вираз застереження) [2, т. 1, с. 13]. Такі ФО називають вигуківими емоційними ідіомами, афективами (В. М. Телія), вигуківими ФО (О. В. Кунін). Сферою вживання вигуківих емоційних ідіом є здебільшого розмовне мовлення.

До **другого розряду** відносимо ФО, які позначають психологічний й моральний стан людини (радість, печаль, любов, гнів тощо) і викликають певні почуття, наприклад: *jmdm. zu tief ins Auge gesehen haben* у значенні «*sich in jmdn. verliebt haben*» [10, с. 169] – «закохатися в когось» → вираження любові; *aus allen Wolken fallen* у значенні (*ugs.*) «*sehr überrascht sein*» [10, с. 1753] – «бути приголомшеним» → вираження пригніченості; *im siebenten Himmel sein* у значенні (*ugs.*) «*voll Überschwang, über die Maßen glücklich sein*» [10, с. 708] – «хтось у захваті, блаженствує, надзвичайно щасливий» → вираження радості, захоплення. Подібні фразеологізми називають певний емоційний стан людини, який виявляється у подібних ФО їх денотативним значенням.

До цієї ж групи відносимо фразеологічні одиниці, які сигналізують про емоційне ставлення мовця до змісту ФО, до відрізка дійсності, що відображена в значенні фразеологізму. Наприклад, у ФО *den Schwanz einziehen* (*zwischen die Beine nehmen*) «підібгати хвоста» – (*salopp*) «*sich einschüchtern lassen u. seine (vorher großsprecherisch geäußerte) Meinung nicht mehr vertreten*» [10, с. 1367], тобто «утихомиритися, угамуватися, змінити манеру висловлювання» яскраво простежується зневажливе, принизливе ставлення до того, про кого йде мова. ФО *den Kopf hängen lassen* «похнюпити голову, занепасти духом» – «*mutlos sein*» [10, с. 881] свідчить про пригнічений стан людини через певні обставини, коли вона втратила надію і не знаходить ні в чому втіхи. У німецькому культурно-мовному соціумі встановилось негативне ставлення до змісту, відображеного в цій ФО. Саме тому тлумачення цього фразеологізму супроводжується емотивними маркерами «несхвалення», «осуду».

До **третього розряду** відносимо ФО, в яких виражається або називається не сама емоція, але до змісту якої входить компонент, здатний викликати емоційне сприйняття у слухача, напр.: полісемантичний фразеологізм *die Hölle ist los* «почалася метушня; тут наче кінець світу, страшенні гармидер» – 1) *es herrscht große Aufregung, unerträglicher Lärm, furchtbarer Kampf, es spielen sich unbeschreibliche Szenen ab, es geht turbulent zu*; 2) *es herrscht ein schreckliches Unwetter* [11, с. 221]. У наведеній ФО емоційний компонент *die Hölle*, виявляючись фоном відносно поняттєвого, викликає негативні емоції, спричинені емоційним станом тривоги, занепокоєння, страху.

Пошук нових мовних засобів вираження емоцій часто спричиняє вживання слова чи фразеологізму з позитивним значенням в іронічному контексті, де воно набуває значення протилежного основному змісту. Яскравими прикладами емотивно-логічних і емотивних ФО в індивідуальному слововживанні і фразотворенні є енантіосемія. При іронічному зрушенні висловлення з позитивною оцінкою свідомо вступає в конфлікт із дотекстовим передзнанням про об'єкт оцінки або післязнанням про нього, що впливає з тексту. Відбувається заміна одного поняття іншим, котре протиставляється або суперечить попередньому. Для прикладу можна навести ФО *etw. hat sich gewaschen* «щось виявляється чимось особливим, надзвичайним» – *etw. ist etw. Besonderes*» [11, с. 522] і *sich gewaschen haben* – (*ugs.*) «*von äußerst beeindruckender Art sein; und unangenehmer Art sein*» [10, с. 1714], тобто «бути надзвичайно вражаючим і бути неприємним». У таких ФО інтенсифікація емотивної складової є «наслідком зіткнення мотиваційного й денотативного компонентів, що спричиняє вираження мовцем свого відношення до денотату в цинічно-жартівливій формі» [5, с. 137].

Особливим різновидом енантіосемії є емоційно-оцінна енантіосемія, яка поєднує в семантичній структурі слова протилежні за оцінним знаком аксіологічні значення. Зміст ФО також може виражати одночасно як позитивні, так і негативні емоції, наприклад: *guter Gott!* [9, с. 269] – *Ausruf der Bestürzung, des Verwunderung, des Bedauerns, der Erregung*. У реалізації їх змістової структури виключну роль відіграє інтонаційне оформлення, контекст, мовленнєва ситуація, наприклад: ФО *da bleibt kein Auge trocken* «усі пролили сльозу» кодифікується зі значеннями, які можуть виражати як негативні, так і позитивні емоції: (*ugs.*) 1). «*alle weinen vor Rührung*»; 2). «*alle lachen Tränen*»; 3). «*keiner bleibt verschont*» [10, с. 169].

Емоційно-оцінна енантіосемія відображає динамічний характер людського мислення, який виявляється у тому, що одне й те ж явище дійсності може по-різному оцінюватися й викликати різні почуття-відношення з боку мовця [4, с. 56]. Емоційно-оцінну енантіосемію складають фразеологізми, семантичні структури значень яких поляризуються на основі емоційно-оцінних елементів: одне із значень містить сему позитивної і емоційної оцінки, а інше – негативної [6]. У сфері фразеології вирізняють три типи емоційно-оцінної енантіосемії, а саме: векторну, градуальну й комплементарну [6]. Найбільший інтерес для нас становлять фразеологізми, які відносяться до векторних енантіосемів і поділяються на такі групи: 1) ФО, що «викликають позитивні – негативні емоції»; 2) ФО, що «викликають негативні – позитивні емоції»; 3) ФО, які означають «відчувати позитивні емоції – відчувати негативні емоції».

До першої групи можна віднести *FO j-n in Fahrt bringen* – (розм.) «підняти настрій комусь» → «розлютити, розпалити когось» [2, т. 1, с. 192]. До другої групи відносимо фразеологізм *in Fahrt sein* – (розм.) «бути не в дусі, не в гуморі» і «бути в доброму гуморі» [2, т. 1, с. 193]. Полярні емотивні семи є характерними також для значень фразеологізмів третьої групи: *etw. ist das Letzte* (розм. фам.) 1. «щось розумом не збагнути; просто диво»; 2. «щось нікуди не годиться» [2, т. 2, с. 22].

Висновки та подальші перспективи досліджень. Таким чином, фразеологічні одиниці характеризують вияви внутрішньоемоційного життя людини і фіксують базові емоції, а також допомагають зрозуміти, яким чином змінюються емоції в процесі спілкування. В аналізі емотивної складової фразеологізмів враховується комплекс параметрів: характер значення фразеологізму, обумовлений його типом, вид мотивації, що лежить в основі створення перенесення, денотативне значення. Перспектива подальших наукових пошуків полягає в порівняльній характеристиці емотивного значення ФО й відфраземних одиниць німецької мови.

Література:

1. Апресян Ю. Д. Идеи и методы современной структурной лингвистики / Ю. Д. Апресян. – М. : Прогресс, 1986. – 305 с.
2. Німецько-український фразеологічний словник / [уклад. В. І. Гаврись, О. П. Пророченко]. Т.1. – К. : Рад. шк., 1981. – 416 с. ; Т. 2. – К. : Рад. шк., 1981 – 382 с.
3. Сакиева Р. С. Немецкий язык. Эмоциональная разговорная речь / Р. С. Сакиева. – М. : Высш. школа, 1991. – 192 с.
4. Цоллер В. Н. Эмоционально-оценочная энантиосемия фразеологизмов / В. Н. Цоллер // Филологические науки, №6. – М. : Высшая Школа, 2000. – С. 56-64.
5. Цыбулевская А. В. Эмотивный арготический лексикон : дисс. канд. филол. наук : 10.02.19 / А. В. Цыбулевская ; Ставрополь, 2005. – 176 с.
6. Червоножка В. С. Енантиосемия в сучасній болгарській мові : автореф. дис. канд. філол. наук : 10.02.03 / В. С. Червоножка ; НАН України. Ін-т укр. мови. – К., 2002. – 20 с. – Режим доступу : <http://disser.com.ua/contents/p-2/3588>
7. Яранцев Р. И. Русская фразеология. Словарь-справочник / Р. И. Яранцев – М. : Русский язык, 1997. – 846 с.
8. Яхина А. М. Оценочность как компонент значения фразеологических единиц в русском, английском и татарском языках (на материале глагольных ФЕ, обозначающих поведение человека) : автореф. дисс. : 10.02.20 / А. М. Яхина ; Казан. гос. ун-т. – Казань, 2008. – 23 с.
9. Duden : 1989-1997 : der Duden : in 12 Bänden / hrsg. vom Wissenschaftl. Rat der Dudenredaktion : Günther Drosdowski. – Mannheim ; Leipzig ; Wien ; Zürich : Dudenverlag, 1989-1997. – 846 S.
10. Deutsches Universalwörterbuch / hrsg. und bearb. / vom Wissenschaftlichen Rat und Mitarbeitern der Dudenredaktion. Leipzig ; Wien ; Zürich : Dudenverl., 2002. – 1816 S.
11. Friedrich W. Moderne Deutsche Idiomatik. – München : Max Hueber Verlag, (1966). 2. Auflage, 1973. – 565 S.
12. Shakhovsky V. I. The Parameters of emotive Texts / V. I. Shakhovsky // Wissenschaftliche Zeitschrift. – Pädagogische Hochschule Zwickau, 1991. – S. 82-86.

УДК 81'42:7.091

А. В. Цибко,

Київський національний університет культури і мистецтв, м. Київ

ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОК-ШОУ ЯК ЖАНРУ ТЕЛЕВІЗІЙНОГО ДИСКУРСУ

У статті аналізується когнітивна організація, комунікативно-прагматичне наповнення і жанрова специфіка теледискурсу, з'ясовуються чинники впливу на стратегії і тактики в комунікативних ситуаціях ток-шоу у сфері суспільно-політичного спілкування. Розглянуто феномен мас-медіа у сучасній лінгводискурсології. Визначено лінгвостилістичні особливості, що характеризують ток-шоу як жанр телевізійного дискурсу і складне комунікативне та лінгвосоціокультурне явище іспанських політичних програм.

Ключові слова: ток-шоу, телевізійний дискурс, лінгвостилістичні особливості, іспанські політичні програми, феномен мас-медіа.

THE LINGUASTYLISTIC PECULIARITIES OF THE TALK-SHOW AS THE TV DISCOURSE GENRE

The cognitive organization, communicative-pragmatic content and genre specific of tvdiscourse are analyzed in the article. The factors of strategies and tactics influence in communicative situations of talk-shows in the socio-political sphere are found. The mass-media phenomenon is observed in the contemporary linguadiscourse. The linguastylistic peculiarities are defined which characterize talk-show as the TV discourse genre and the complicated communicative and lingua cultural phenomenon of the Spanish political programs. The term discourse is understood as the general idea that language is structured according the patterns, which provide the people's thoughts expressions in different spheres of social life. In our case this is the analyses of the political TV discourse patterns. The aim of the research is highlighting the linguistic and extralinguistic specific, which characterize talk-show as the TV discourse genre, difficult communicative and lingua sociocultural phenomenon of the Spanish political talk show. So, in the process of interaction and TV communicators' influence on one another, the certain communicative strategies and tactics are used. The TV communicator realizes the strategies of not deviating from the talk show topic, provoking for sincerity, clarification. The audience use the strategies of self confidence and argument. The defined strategies belong to universal extralinguistic characteristics of the talk show genre characteristics.

Key words: talk show, television discourse, linguostylistic characteristic, Spanish political programs, mass-media phenomenon.

ЛИНГВОСТИЛИСТИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ТОК-ШОУ КАК ЖАНР ТЕЛЕВИЗИОННОГО ДИСКУРСА

В статье анализируется когнитивная организация, коммуникативно-прагматическое наполнение и жанровая специфика теледискурса, выясняются факторы влияния на стратегии и тактики в коммуникативных ситуациях ток-шоу в сфере общественно-политического общения. Рассмотрен феномен масс-медиа в современной лінгводискурсології. Определено лінгвостилістическіе особенности, которые характеризуют ток-шоу как жанр телевизионного дискурса и сложное коммуникативное и лінгвосоціокультурное явление испанских политических программ.

Ключевые слова: ток-шоу, телевизионный дискурс, лінгвостилістическіе особенности, испанские политические программы, феномен мас-медиа.